

Sommelo ja mikä se on;

Nykysuomen sanakirja;

Sommelo s. pitkähäkö kerä, jossa ei ole keränpohjaa. Tuohinauhasta tehty s. -Laajemmin ja kuv. Ikkunapaperia sommeloina ja rullina. Eukko ja kolme lapsen sommeloa Kianto. - - ukko antaa ajatuksensa sommelon hiljaa suolta Haarla. - Yhd. tuohisommelo

KALEVALA;

Katkelma ensimmäisestä runosta

*Vilu mulle virttä virkkoi, sae saatteli runoja.
Virttä toista tuulet toivat, meren aaltoset ajoivat.
Linnut liitteli sanoja, puien latvat lausehia.*

*Ne minä kerälle käärin, sovittelin sommelolle.
Kerän pistin kelkkahani, sommelon rekoseheni;
ve'in kelkalla kotihin, rekosella riihen luoksi;
panin aitan parven päähän vaskisehen vakkasehen.*

*Viikon on virtteni vilussa, kauan kaihossa sijaisnut.
Veänkö vilusta virret, lapan laulut pakkasesta,
tuon tupahan vakkaseni, rasian rahin nenähän,
alle kuulun kurkijirren, alle kaunihin katoksen,
aukaisen sanaisen arkun, virsilippahan viritän,
kerittelen pään kerältä, suorin solmun sommelolta.*

